

Vier gedichten uit Bloedkrans

ALBERT HAGENAARS

Witte Donderdag 1955

De oorlog was koud, de fall-out
van atoomproef B-36H boven de woestijn
van Nevada verwoei over dit beloofde land,

over de oceaan, het gehavende Engeland
waar Eden good old Churchill verving,
over Noordzee, stakingen en gemor over geld.

Nog dichterbij, in de woonkamer, in het zichtveld
van de boogschutter uit het zevende huis,
zwoegde de vroedvrouw, met harde handen

zoekend naar het raken van taal en teken,
het breken van het vruchtwater dat om negen uur
in bloeddoordrenkte lappen werd bereikt.

Rood wordt roder op wit, paars met Pasen.
Haar verse wond gaf zin aan mijn mond,
openend op een wereld van dwarse woorden.

Halsterseweg

Links de stad, rechts
de leegte. Ik volgde op drie wielen
de lijn waar iemand mij ongezien
mee naar zich toe trok.

Aan een toren draaiden armen
met woedende zeilen. Bevangen
bleef ik staan om te luisteren
naar het kreunen en steunen

dat ik vaak hoorde achter hun deur,
deze wind. Door het sleutelgat
zag ik schaduwen op de wand
bewegen, en schokkend stilvallen.

Wit bestoven mannen met maskers
droegen zakken op hun schouders
naar buiten. Ze wisten van het bloed,
van de rimpels en de klitten.

De veldwachter bracht me thuis.
Mama huilde, ik zag het zusje niet
meer maar daar was de rechte weg,
hier wat altijd in mij zou blijven draaien

en dat was meer dan genoeg.

Ziekbed

Het bed in de woonkamer, ochtendrust
die naar schoonmaakmiddel rook
maar nog meer naar haar drank
die ik overgaf over tapijt en bed.

Op het raam een besneeuwde triomfboog
voor de onbekende buurjongen, terug
uit Nieuw-Guinea. Ik bleef staren
want misschien was hij toch al dood.

's Avonds de vaderkamer. Gloeiende kolen,
golvende stemmen, aanzwellende violen
terwijl hij las in het onzichtbare boek
van zijn leven met die andere vrouw.

Later, bij het langzaam dovende schijnsel,
verwoede gevechten tussen hoge palmen.
Ik moest haar redden, in bed verbergen
nu ze in het donker bleven komen.

Loerend door het vingergat in het ijs,
onderging ik de hitte van dat land
waar alles in verdween. De dokter riep
en greep een spuit. Iedereen hielp,

niemand zag wat hij mij deed
zien in hun bloeddoorlopen ogen.

Sint-Aloysiuschool

Op de broederschool, herrijzend uit
afgegraven herinnering, eindelijk de eerste
woorden, kartonnen letters op versleten vilt:

geboden al gauw die later pas doordrongen.

Zo zagen wij niet hoezeer de Spaanse patroon
over lokalen en cour heerste: met witte lelie,
rozenkrans en de gesel waar hij zijn Jezuïtisch

ongewassen lijf tot bloedens toe mee sloeg.

De grote veranderingen kwamen te laat
voor de pest waar hij jong nog aan bezweek.

In lange ondergrondse gangen
galmen de stemmen van zijn jongens

van ongekend geluk

ADVERTENTIES

COMMUNICATIE
www.hoeckazoo.nl • Tel: 0499 396403

Nationale Associatie voor
Beeldend Kunstenaars

Deze adverteerders ondersteunen het
voortbestaan van dit tijdschrift.
Als u hier ook bij wilt staan kunt u
contact opnemen met Ari van Valen
06 4494 0444 of a.vv@planet.nl

hetMarkiezenhof
HISTORISCH CENTRUM
www.markiezenhof.nl

NEDERLANDS INSTITUUT VOOR

www.nif.nl

Word vriend van
Kasteel Heeswijk
Kasteel Heeswijk,
een verleden met een toekomst.
Kasteel Heeswijk www.kasteelheeswijk.nl